

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/55/ES

(2014. gada 16. aprīlis)

par elektroniskajiem rēķiniem publiskā iepirkuma procedūrās

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Patlaban dalībvalstīs elektronisko rēķinu jomā pastāv un tiek izmantoti vairāki pasaules, valstu, reģionālie un pašu standarti. Neviena no minētajiem standartiem nav dominējošs, un vairākums no tiem nav sadarbspējīgi cits ar citu.
- (2) Ja nepastāv kopīgs standarts, dalībvalstīs, veicinot vai padarot par obligātu elektronisko rēķinu izmantošanu publiskā iepirkuma procedūrās, izlemj izstrādāt savus tehniskos risinājumus, pamatojoties uz atsevišķiem valsts standartiem. Līdz ar to dažādu līdzaspastāvošu standartu skaits dalībvalstīs palielinās un, visticamāk, turpinās palielināties arī turpmāk.
- (3) Nesadarbspējīgu standartu dažādības rezultātā dalībvalstīs rodas pārmērīga sarežģītība, juridiskā nenoteiktība un papildu darbības izmaksas uzņēmējiem, kuri izmanto elektroniskos rēķinus. No uzņēmējiem, kas vēlas veikt pārrobežu iepirkuma darbības, bieži vien tiek prasīts, lai tie panāktu atbilstību jaunam elektronisko rēķinu standartam katru reizi, kad tie sāk darbību jaunā tirgū. Kavējot uzņēmējus veikt pārrobežu iepirkuma darbības, atšķirīgās juridiskās un tehniskās prasības elektronisko rēķinu jomā ierobežo piekļuvi tirgum pārrobežu publiskā iepirkuma procedūrās un rada šķēršļus tirdzniecībai. Tie ierobežo pamatbrīvības un līdz ar to tieši ietekmē iekšējā tirgus darbību.
- (4) Visticamāk, minētie šķēršļi Savienības iekšējā tirdzniecībā nākotnē palielināsies, jo tiek izstrādāts arvien vairāk valsts un pašu nesadarbspējīgu standartu un elektronisko rēķinu izmantošana publiskā iepirkuma procedūrās dalībvalstīs kļūst aizvien izplatītāka vai tiek noteikta par obligātu.

⁽¹⁾ OV C 79, 6.3.2014., 67. lpp.

⁽²⁾ 2013. gada 28. novembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 11. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 14. aprīļa lēmums.

- (5) Būtu jānovērs vai jāsamazina šķēršļi pārrobežu tirdzniecībai, ko rada tas, ka līdzās pastāv vairākas juridiskās prasības un tehniskie standarti elektronisko rēķinu jomā, kā arī –sadarbspējas trūkums. Lai sasniegtu minēto mērķi, būtu jāizstrādā kopīgs Eiropas standarts elektroniskā rēķina pamatlementu semantiskam datu modelim ("Eiropas elektronisko rēķinu standarts"). Standartā būtu jāuzskaita un jāapraksta pamatelementi, kuriem vienmēr jābūt elektroniskā rēķinā, tādējādi atvieglojot elektronisko rēķinu nosūtīšanu un pieņemšanu starp sistēmām, kas darbojas ar atšķirīgiem tehniskajiem standartiem. Ar noteikumu, ka tie neradīs pretrunas ar šo Eiropas standartu, esošos valstu tehniskos standartus nevajadzētu ar šo standartu nedz aizstāt, nedz ierobežot to lietojumu, un būtu jāsiglabā iespēja piemērot tos līdztekus Eiropas standartam.
- (6) Nodrošinot semantisko sadarbību un uzlabojot juridisko noteiktību, šī direktīva veicinās elektronisko rēķinu ieviešanu publiskā iepirkuma procedūrās, līdz ar to ļaujot dalībvalstīm, līgumslēdzējām iestādēm, līgumslēdzējiem un uzņēmējiem radīt ievērojamus ieguvumus attiecībā uz ietaupījumiem, ietekmi uz vidi un administratīvā sloga samazināšanu.
- (7) Elektronisko rēķinu radītās priekšrocības palielinās, ja rēķina izveidi, nosūtīšanu, pārsūtīšanu, saņemšanu un apstrādi var pilnībā automatizēt. Tādēļ par Eiropas elektronisko rēķinu standartam atbilstīgiem būtu jāuzskata tikai mašīnlasāmi rēķini, ko saņēmējs var automātiski un digitāli apstrādāt. Vienkāršs attēla fails nebūtu jāuzskata par elektronisku rēķinu šīs direktīvas nozīmē.
- (8) Sadarbības mērķis ir panākt, lai būtu iespējams konsekventi iesniegt un apstrādāt informāciju starp uzņēmumu sistēmām neatkarīgi no to tehnoloģijas, programmatūras vai platformas. Pilnīga sadarbība ietver spēju savstarpēji sadarboties trīs dažādos līmeņos – attiecībā uz rēķina saturu (semantika), izmantotās valodas formātu (sintakse) un nosūtīšanas veidu. Semantiska sadarbība nozīmē to, ka elektroniskais rēķins satur zināmu prasītās informācijas apjomu un ka tiek saglabāta un viennozīmīgi saprasta nosūtītās informācijas precīza nozīme, neatkarīgi no tā, kādā veidā tā tiek fiziski izklāstīta vai nosūtīta. Sintaktiska sadarbība nozīmē to, ka elektroniskā rēķina datu elementi ir sniegti tādā formātā, ar ko sūtītājs un saņēmējs var apmainīties tiešā veidā un ko var automātiski apstrādāt. Sintaktisku sadarbību var nodrošināt vienā no diviem veidiem, proti, izmantojot kopīgu sintaksi vai izmantojot kartēšanu starp dažādām sintaksēm.
- (9) Tiek lietots plašs sintakšu klāsts. Sintaktiskā sadarbība tiek arvien vairāk nodrošināta ar kartēšanas palīdzību. Šī metode ir efektīva, ja vien rēķins satur visus prasītos datu elementus semantiskā līmenī un ja to nozīme ir nepārprotama. Tā kā bieži vien tā nav, ir jārikojas, lai nodrošinātu sadarbību semantiskā līmenī. Lai vēl vairāk vienkāršotu elektronisko rēķinu izmantošanu un lai samazinātu izmaksas, vienam no ilgtermiņa mērķiem vajadzētu būt – ierobežot sintakšu skaitu, vēlams, koncentrējoties uz visbiežāk lietotajām.
- (10) Elektronisko rēķinu standartizācija arī papildina centienus veicināt elektronisko iepirkumu ieviešanu, kā atspoguļots Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES ⁽²⁾ attiecīgajos noteikumos.
- (11) Eiropadome savos 2012. gada 28. un 29. jūnija secinājumos un 2013. gada 24. oktobra secinājumos norādīja, ka prioritāte būtu jāpiespīr pasākumiem, kuru mērķis ir turpināt attīstīt pārrobežu tirdzniecību tiešsaistē un modernizēt publisko administrāciju, tostarp veicinot pāreju uz elektroniskiem rēķiniem un īstenojot ātru to ieviešanu.
- (12) Eiropas Parlaments savā 2012. gada 20. aprīļa rezolūcijā norādīja uz tīrģus sadrumstalotību, ko izraisa valstu noteikumi par elektroniskajiem rēķiniem, vērsa uzmanību uz būtiskiem ieguvumiem, ko piedāvā elektroniskie rēķini, un uzsvēra, cik svarīga ir juridiskā noteiktība, skaidra tehniskā vide un atvērti un sadarbībspējīgi elektronisko rēķinu risinājumi, kuru pamatā ir kopīgas juridiskās prasības, darījumdarbības procesi un tehniskie standarti. Šo

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

iemeslu dēļ Eiropas Parlaments aicināja līdz 2016. gadam elektroniskos rēķinus noteikt par obligātiem publiskā iepirkuma procedūrās.

- (13) Eiropas ieinteresēto personu forumā par elektronisko rēķinu (e-rēķinu) ieviešanu, kas izveidots ar Komisijas 2010. gada 2. novembra lēmumu ⁽¹⁾, 2013. gada oktobrī tika vienprātīgi pieņemts ieteikums par semantiska datu modeļa izmantošanu, lai atbalstītu elektronisko rēķinu sadarbību.
- (14) Šī direktīva būtu jāpieņem elektroniskajiem rēķiniem, ko saņēmušas līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji un kas izdoti to līgumu izpildes rezultātā, kuriem piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/81/EK ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/23/ES ⁽³⁾, Direktīvu 2014/24/ES vai Direktīvu 2014/25/ES. Šai direktīvai būtu jāattiecas tikai uz tādiem elektroniskajiem rēķiniem, ko izdevis uzņēmums, kuram ir piešķirts publiskais līgums vai koncesijas līgums (galvenais līgumslēdzējs). Tomēr, kad dalībvalstis, ievērojot Direktīvas 2014/24/ES 71. pantu un Direktīvas 2014/25/ES 88. pantu paredz tiešus maksājumus apakšuzņēmējiem, tad kārtībā, kas jānosaka iepirkuma dokumentos, būtu jāiekļauj noteikumi par to, vai elektroniskie rēķini ir vai nav jāizmanto maksājumos apakšuzņēmējiem. Būtu jānorāda, ka tad, kad līgums ir piešķirts uzņēmēju grupai, šo direktīvu piemēro elektroniskajiem rēķiniem, ko izdevusi gan grupa, gan atsevišķi uzņēmēji.
- (15) Šo direktīvu būtu arī jāpieņem attiecībā uz koncesijas līgumiem, kas ietver maksājumu un kuros prasīts, lai rēķinus izdod uzņēmējs, kuram koncesijas līgums ir piešķirts. Termins "koncesijas" ir definēts Direktīvas 2014/23/ES 5. panta 1. punktā. Koncesijas līgumu objekts ir būvdarbu vai pakalpojumu iepirkums, izmantojot koncesiju, par kuru atlīdzība ir vai nu tiesības ekspluatēt būves vai pakalpojumus, vai arī minētās tiesības kopā ar samaksu.
- (16) Šai direktīvai ir jāievēro Līguma par Eiropas Savienības darbību 346. pants. Šo direktīvu nepiemēro tiem elektroniskajiem rēķiniem, kas izdoti tādu līgumu (kas pasludināti par slepeniem vai kam pievienoti īpaši drošības pasākumi) izpildes rezultātā, kuri ir izslēgti no Direktīvas 2014/23/ES, Direktīvas 2014/24/ES un Direktīvas 2014/25/ES piemērošanas jomas, ievērojot attiecīgi to 10. panta 6. punktu, 15. panta 3. punktu un 24. panta 3. punktu. Saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem šajā direktīvā būtu jāparedz īpaša izslēgšana tiem elektroniskajiem rēķiniem, kas izdoti tādu līgumu (kas pasludināti par slepeniem vai kam pievienoti īpaši drošības pasākumi) izpildes rezultātā, kuri ir Direktīvas 2009/81/EK piemērošanas jomā.
- (17) Definīcijām, kas izmantotas šajā direktīvā, būtu jāatbilst citiem Savienības tiesību aktiem par publisko iepirkumu.
- (18) Komisijai būtu jāpieņem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1025/2012 ⁽⁴⁾ attiecīgie noteikumi, lai prasītu, lai attiecīgā Eiropas standartizācijas organizācija izstrādā Eiropas elektronisko rēķinu standartu. Ievērojot atbilstīgos Regulas (ES) Nr. 1025/2012 noteikumus, Komisijas lēmumam, kurā izklāsta tādu pieprasījumu, piemēro pārbaudes procedūru, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁵⁾.
- (19) Eiropas elektronisko rēķinu standarta pamatā būtu jāliek pastāvošās tehniskās specifikācijas, kas izstrādātas Eiropas standartizācijas organizācijās, piemēram, Eiropas Standartizācijas komitejā (CEN), (CWA 16356-MUG un CWA 16562-CEN BII), un būtu jāņem vērā citas attiecīgas tehniskās specifikācijas, kas izstrādātas starptautiskās standartizācijas iestādēs, piemēram, ANO/CEFACT (CII v. 2.0). un ISO (Finanšu rēķins, pamatojoties uz ISO 20022

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums (2010. gada 2. novembris), ar ko izveido Eiropas daudzpusēju ieinteresēto personu forumu par elektroniskajiem rēķiniem (e-rēķiniem) (OV C 326, 3.12.2010., 13. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/81/EK (2009. gada 13. jūlijs), ar kuru koordinē procedūras attiecībā uz to, kā līgumslēdzējas iestādes vai subjekti, kas darbojas drošības un aizsardzības jomā, piešķir noteiktu būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības, un ar kuru groza Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK (OV L 216, 20.8.2009., 76. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK (OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

metodoloģiju). Īstenojot standartizācijas prasību, attiecīgajai Eiropas standartizācijas organizācijai būtu jāņem vērā arī rezultāti, kas gūti plaša vēriena izmēģinājuma projektos, kuri īstenoti saistībā ar Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammas (CIP) politikas atbalsta programmu, un citu attiecīgu struktūru un organizāciju elektronisko rēķinu tehniskās specifikācijas, kas tiek plaši izmantotas darījumdarbības aprindās. Eiropas elektronisko rēķinu standartam arī vajadzētu būt savietojamam ar spēkā esošajiem maksājumu standartiem, lai maksājumus varētu automātiski apstrādāt.

- (20) Komisijai savā pieprasījumā attiecīgajai Eiropas standartizācijas organizācijai būtu jāprasa, lai Eiropas elektronisko rēķinu standarts būtu tehnoloģiski neitrāls, lai novērstu konkurences traucējumus, lai tas būtu savietojams ar attiecīgiem starptautiskiem elektronisko rēķinu standartiem, lai nepieļautu, ka piegādātāji no trešām valstīm saskaras ar tehniskiem tirgus piekļuves šķēršļiem, un lai piegādātājiem no Eiropas atvieglotu elektronisko rēķinu sūtīšanu pircējiem trešās valstīs un lai tas atbilstu Padomes Direktīvai 2006/112/EK ⁽¹⁾. Tā kā elektroniskajos rēķinos var būt ietverti personas dati, Komisijai būtu arī jāprasa, lai Eiropas elektronisko rēķinu standartā tiek ņemta vērā personas datu aizsardzība saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK ⁽²⁾, kā arī integrētas datu aizsardzības, samērīguma un datu apjoma samazināšanas principi. Papildus minētajām minimālajām prasībām Komisijai savā pieprasījumā attiecīgajai Eiropas standartizācijas organizācijai būtu jānosaka turpmākas prasības par Eiropas elektronisko rēķinu standarta saturu un tā pieņemšanas termiņu.
- (21) Lai nodrošinātu to, ka arī mazi un vidēji uzņēmumi publiskā iepirkumā var izmantot elektronisko rēķinu priekšrocības, Eiropas elektronisko rēķinu standartam vajadzētu dot iespēju izveidot lietotājiem ērtas elektronisko rēķinu sistēmas, proti, tādas, kuras būtu viegli saprotamas un viegli lietojamas. Šajā sakarībā būtu jāņem vērā arī tas, ka jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī nelielām līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem ir ierobežots personāls un finanšu līdzekļi.
- (22) Eiropas elektronisko rēķinu standartam vajadzētu būt piemērotam arī izmantošanai komerciālos darījumos starp uzņēmumiem. Tādēļ, lai privātiem uzņēmējiem dotu iespēju izmantot jauno standartu to savstarpējā darījumdarbībā, Komisijai būtu jānodrošina, lai standarts netiktu izstrādāts tādā veidā, kas padarītu to lietojamu vienīgi publiskā iepirkuma jomā.
- (23) Rēķinos, kas izdoti dažādās uzņēmējdarbības nozarēs, var būt nepieciešams iekļaut minētajām nozarēm raksturīgu informāciju. Neatkarīgi no tā visos rēķinos būtu jāiekļauj ierobežots skaits kopīgu standartelementu. Minēto elementu iekļaušana ir katrā ziņā nepieciešama, lai pārbaudītu, vai rēķins pareizi atspoguļo ar to saistīto darījumu, un lai nodrošinātu, ka rēķins ir juridiski spēkā esošs. Tādu elementu saraksts, kuri nepieciešami PVN mērķiem, ir paredzēts Direktīvā 2006/112/EK. Eiropas elektronisko rēķinu standartam būtu jāatbilst minētajiem rēķina informācijas pamatelementiem.
- (24) Eiropas elektronisko rēķinu standartā būtu jādefinē semantiskie datu elementi, kuri jo īpaši attiecas uz pārdevēja un pircēja papildu datiem, procesa identifikatoriem, rēķina papildu elementiem, ziņām par katru rēķina pozīciju, piegādes informāciju un maksājuma informāciju un termiņiem. Elektroniskā rēķina pamatelementus vajadzētu iekļaut katrā elektroniskajā rēķinā. Tam būtu jānodrošina saprotamu un vienādu elektronisko rēķinu piemērošanu.
- (25) Lai gan elektroniska rēķina sūtītājam joprojām vajadzētu būt iespējai rēķina satura izcelsmes un integritātes autentiskumu garantēt ar vairākām metodēm, tostarp izmantojot elektronisko parakstu, tomēr, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvai 2006/112/EK, Eiropas elektronisko rēķinu standarta elementos nebūtu jāietver prasība par elektronisko parakstu.
- (26) Lai novērstu pārmērīgas izmaksas un slogu līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem, būtu jāpieprasa, lai attiecīgā Eiropas standartizācijas organizācija noteiktu sarakstu ar ierobežotu skaitu sintaksu, kuras atbilst Eiropas elektronisko rēķinu standartam. Minētajam sarakstam nebūtu jāveido daļa no Eiropas elektronisko rēķinu standarta. Sarakstā noteiktajām sintaksēm ir jābūt tādām, ko uzņēmēji un līgumslēdzējas iestādes jau plaši un sekmīgi

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

izmanto. Lai atvieglinātu un paātrinātu īstenošanu dalībvalstīs, attiecīgajai Eiropas standartizācijas organizācijai prasīs nodrošināt attiecīgus sintakšu savienojumus no Eiropas elektronisko rēķinu standarta uz visām sarakstā norādītajām sintaksēm. Sintakšu savienojumi ir norādes par to, kā standartu varētu realizēt dažādajās sintaksēs. Ar šo standartizācijas darba rezultātu būtu jāpapildina Eiropas elektronisko rēķinu standarts un sintakšu saraksts.

- (27) Lai atvieglotu Eiropas elektronisko rēķinu standarta izmantošanu, būtu arī jāprasa, lai Eiropas standartizācijas organizācija izstrādātu pamatnostādnes par nosūtīšanas sadarbību. Minētajām pamatnostādnēm nebūtu jāveido daļa no Eiropas elektronisko rēķinu standarta vai nevajadzētu būt saistošām līgumslēdzējiem iestādēm un līgumslēdzējiem.
- (28) Pirms Eiropas elektronisko rēķinu standarta ieviešanas dalībvalstīs būtu pienācīgi jātestē standarta praktiskā piemērošana. Šī izvērtēšana būtu jāveic standarta izstrādes laikā. Minētajā izvērtēšanā vajadzētu iesaistīt tiešos lietotājus, un tajā būtu īpaši jāpievēršas praktiskuma un lietošanas ērtības aspektiem, kā arī būtu jāpārlicinās, ka standartu var īstenot rentablā un samērīgā veidā.
- (29) Ja Eiropas elektronisko rēķinu standarts un standartam atbilstīgo sintakšu saraksts, ko izstrādājusi attiecīgā Eiropas standartizācijas organizācija, atbilst Komisijas pieprasījumā Eiropas standartizācijas organizācijai ietvertajām prasībām un ja standarts ir testēts, atsaucies uz Eiropas elektronisko rēķinu standartu un uz sintakšu sarakstu būtu jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- (30) Noteikumi par standarta izstrādi un par citiem šajā direktīvā izklāstītajiem standartizācijas uzdevumiem atbilst attiecīgajiem noteikumiem Regulā (ES) Nr. 1025/2012. Tomēr, ņemot vērā šīs direktīvas specifiku, ir atbilstīgi paredzēt, ka lēmumus publicēt atsaucies uz standartu un uz sintakšu sarakstu, nepublicēt tās, vai publicēt tās ar ierobežojumu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru. Tam tomēr nebūtu jāskar attiecīgo Regulas (ES) Nr. 1025/2012/ES noteikumu piemērošanu attiecībā uz oficiāliem iebildumiem pret harmonizētajiem standartiem.
- (31) Eiropas standartizācijas organizācijas regulāri pārskata un atjaunina standartus, lai reaģētu uz tehnoloģisko attīstību. Ņemot vērā tādas attīstības tempu IKT nozarē, Komisijai vajadzētu būt arī iespējai prasīt, lai attiecīgā Eiropas standartizācijas organizācija pārskata un atjaunina Eiropas elektronisko rēķinu standartu, lai ņemtu vērā minēto attīstību un nodrošinātu nepārtrauktu sadarbību.
- (32) Lai reaģētu uz tehnoloģijas attīstību vai tirgus prasībām, Komisijai vajadzētu spēt pieņemt īstenošanas aktu, lai pārskatītu un atjauninātu sintakšu sarakstu.. Sarežģītāku pielāgojumu gadījumā Komisijai arī vajadzētu spēt prasīt, lai attiecīgā Eiropas standartizācijas organizācija pārskata un atjaunina sintakšu sarakstu.
- (33) Ja Komisija uzskata par nepieciešamu nodrošināt pilnīgu un nepārtrauktu sadarbību, ņem vērā tehnoloģisko attīstību vai ierobežot izmantojamo sintakšu skaitu, tai vajadzētu spēt pārskatīt jau publicēto sintakšu sarakstu. To darot, Komisijai būtu jāņem vērā to sintakšu saraksts, kuras ir noteikusi, pārskatījusi un atjauninājusi attiecīgā Eiropas standartizācijas organizācija.
- (34) Pēc šajā direktīvā noteikto transponēšanas termiņu beigām līgumslēdzējiem iestādēm un līgumslēdzējiem vajadzētu būt pienākumam saņemt un apstrādāt elektroniskos rēķinus, kuri atbilst Eiropas elektronisko rēķinu standartam un jebkurai no Komisijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā sarakstā iekļautajām sintaksēm. Līgumslēdzējiem iestādēm un līgumslēdzējiem tāpēc nebūtu jāatsakās pieņemt elektroniskos rēķinus, kuri atbilst iepriekš minētajiem nosacījumiem, tikai pamatojoties uz to, ka tie neatbilst prasībām (piemēram, valsts vai nozares īpašām prasībām vai jebkādam papildus tehniskām prasībām), kas nav šajā direktīvā īpaši paredzētās prasības. Tomēr šim pienākumam nebūtu jāietekmē iespējas rēķinus noraidīt citu pamatotu iemeslu dēļ, piemēram, līgumisku nosacījumu dēļ. Pirms rēķina apmaksas līgumslēdzējiem iestādēm un līgumslēdzējiem katrā ziņā vajadzētu dot iespēju brīvi pārbaudīt, vai elektroniskais rēķins pareizi atspoguļo notikušo darījumdarbību (piemēram, vai rēķinā norādītā summa ir pareiza) un vai rēķins ir adresēts pareizajam saņēmējam. Pienākums neattiekties pieņemt elektroniskos rēķinus saskaņā ar šo direktīvu neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/7/ES ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/7/ES (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (OV L 48, 23.2.2011., 1. lpp.).

- (35) Šajā direktīvā būtu jāparedz, ka pienākums pieņemt un apstrādāt elektroniskos rēķinus ir tikai rēķina saņēmējiem, proti, līgumslēdzējām iestādēm, centralizēto iepirkumu struktūrām un līgumslēdzējiem. Šai direktīvai nebūtu jāskar rēķina nosūtītāja tiesības izvēlēties iesniegt rēķinu saskaņā ar Eiropas elektronisko rēķinu standartu, saskaņā ar valsts standartu vai kādu citu tehnisku standartu, vai papīra formātā. Tomēr šai direktīvai nebūtu jāliedz dalībvalstīm noteikt, ka saistībā ar publisko iepirkumu jāiesniedz vienīgi elektroniskus rēķinus. Ja sūtītājs izvēlas iesniegt rēķinu, izmantojot Eiropas elektronisko rēķinu standartu, saņēmēja pienākumam saņemt un apstrādāt būtu jāattiecas tikai uz tiem rēķiniem, kas sagatavoti atbilstīgi kādai no sintaksēm, kuru Komisija iekļāvusi *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā sintaksu sarakstā. Tam nebūtu jāskar iespēja, ka sūtītājs izmanto trešās personas pakalpojumus, lai konvertētu no savas paša sintakses uz kādu no sarakstā minētām sintaksēm.
- (36) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾ 28. panta 2. punktu notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, un 2013. gada 11. novembrī tas sniedza atzinumu ⁽²⁾. Savā atzinumā viņš publicēja ieteikumus attiecībā uz pietiekamas datu aizsardzības nodrošināšanu, piemērojot šo direktīvu. Minētie ieteikumi būtu jāņem vērā, izstrādājot Eiropas elektronisko rēķinu standartu un līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem veicot personas datu apstrādi. Jo īpaši būtu jānorāda, ka spēkā esošie datu aizsardzības tiesību akti tiek piemēroti arī elektronisko rēķinu jomā un ka personas datu publiskošanai pārredzamības un pārskatatbildības nolūkos ir jābūt līdzsvarotai ar privātuma aizsardzību.
- (37) Tā kā Direktīva 2006/112/EK satur noteikumus par rēķiniem, tostarp par elektroniskajiem rēķiniem, būtu jāprecizē minētās direktīvas saikne ar šo direktīvu. Šīs direktīvas mērķis un piemērošanas joma atšķiras no Direktīvas 2006/112/EK mērķa un piemērošanas jomas, un tādēļ tā neskar pēdējā ietvertos noteikumus par elektronisko rēķinu izmantošanu PVN nolūkos. Jo īpaši Direktīvas 2006/112/EK 232. pants reglamentē kontaktus starp tirdzniecības pusēm, un to mērķis ir nodrošināt, ka to, ka sūtītājs izmanto elektroniskos rēķinus, nevar piemērot saņēmējam. Tomēr tam nebūtu jāskar dalībvalstu tiesības piemērot līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem pienākumu pieņemt elektroniskus rēķinus saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem.
- (38) Lai dotu iespēju līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem pienācīgi sagatavot un veikt tehniskos pasākumus, kas pēc Eiropas elektronisko rēķinu standarta izveides un sintaksu saraksta apstiprināšanas ir nepieciešami, lai panāktu atbilstību šai direktīvai, un paturot prātā vajadzību ātri īstenot elektronisko rēķinu ieviešanu, būtu pamatoti uzskatīt, ka transponēšanas termiņš ir 18 mēneši no dienas, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicēta atsauce uz Eiropas elektronisko rēķinu standartu un sarakstu ar sintaksēm. Atkāpjoties no šā vispārējā transponēšanas termiņa un, lai atvieglotu elektronisko rēķinu ieviešanu dažām līgumslēdzējām iestādēm, piemēram, vietējām un reģionālām līgumslēdzējām iestādēm un publiskiem uzņēmumiem, dalībvalstīm būtu jāatļauj atlikt šīs direktīvas piemērošanu centrālās pārvaldes iestāžu padotībā esošām līgumslēdzējām iestādēm, publiskiem uzņēmumiem un līgumslēdzējām iestādēm līdz 30 mēnešiem no dienas, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicēta atsauce uz Eiropas elektronisko rēķinu standartu un sarakstu ar sintaksēm. Šī iespēja atlikt šīs direktīvas prasību piemērošanu nebūtu jāpiemēro centralizēto iepirkumu struktūrām.
- (39) Lai atvieglotu šīs direktīvas prasību īstenošanu līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem, Komisijai būtu jānodrošina, ka dalībvalstis tiek pilnībā un regulāri informētas par darbu virzību saistībā ar standarta izstrādi un ar to saistīto standartizācijas uzdevumu izpildi, kas jāveic attiecīgajām Eiropas standartizācijas organizācijām. Tam būtu jānodrošina iespēja dalībvalstīm veikt vajadzīgo sagatavošanas darbu, lai pabeigtu īstenošanu termiņos, par kuriem panākta vienošanās.
- (40) Tā kā līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji spēs pieņemt elektroniskos rēķinus, kas atbilst standartiem, kuri nav Eiropas elektronisko rēķinu standarts, kā arī rēķinus papīra formātā, ja vien valsts tiesību aktos nav noteikts citādi, šī direktīva nerada papildu izmaksas vai slogu uzņēmumiem, tostarp mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem tādā nozīmē, kas dota Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK attiecībā uz mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju ⁽³⁾. Turklāt Komisijai un dalībvalstīm būtu jādara viss iespējamais, lai samazinātu

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV C 38, 8.2.2014., 2. lpp.

⁽³⁾ Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) attiecībā uz mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

Eiropas elektronisko rēķinu standarta radītās izmaksas tā lietotājiem, jo īpaši mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, un tādējādi atvieglotu tā ieviešanu Eiropas Savienībā.

- (41) Dalībvalstīm šīs direktīvas īstenošanas procesā būtu jāņem vērā mazo un vidējo uzņēmumu, kā arī nelielu līgumslēdzēju iestāžu un līgumslēdzēju vajadzības un jāsniedz nepieciešamais atbalsts gan visām līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem, gan arī piegādātājiem, lai Eiropas elektronisko rēķinu standartu varētu izmantot. Turklāt būtu jāparedz arī izglītošanas pasākumi, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem.
- (42) Lai atvieglinātu tehniskos un procesuālos pielāgojumus, kas jāveic visām publiskajā iepirkumā iesaistītajām personām, lai nodrošinātu šīs direktīvas veiksmīgu īstenošanu, dalībvalstīm, ja iespējams, vajadzētu darīt pieejamu struktūrfondu palīdzību visām iesaistītajām līgumslēdzējām iestādēm, līgumslēdzējiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, kam ir tiesības pretendēt uz atbalstu.
- (43) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, proti, lai izstrādātu, ierobežotu un atjauninātu sintakšu sarakstu, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011. Būtu jāizmanto pārbaudes procedūra, lai pieņemtu īstenošanas aktus attiecībā uz sintakšu sarakstu, jo tās kalpo, lai atvieglotu Eiropas elektronisko rēķinu standarta piemērošanu, un nodrošina sadarbību un ātru reakciju attiecībā uz tehnoloģisko attīstību. Pārbaudes procedūra būtu jāizmanto arī tam, lai pieņemtu īstenošanas aktus attiecībā uz iebildumiem pret Eiropas elektronisko rēķinu standartu, ņemot vērā, ka minētie akti varētu ietekmēt pienākumu pieņemt un apstrādāt elektroniskos rēķinus.
- (44) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, novērst tos tirgus ierobežojumus un šķēršļus tirdzniecībai, kurus rada atšķirīgu valsts noteikumu un standartu pastāvēšana, un nodrošināt sadarbību – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet minētos mērķus tādēļ var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Darbības joma

Šo direktīvu piemēro elektroniskajiem rēķiniem, kas izdoti to līgumu izpildes rezultātā, kuriem piemēro Direktīvu 2009/81/EK, Direktīvu 2014/23/ES, Direktīvu 2014/24/ES, Direktīvu vai 2014/25/ES.

Šo direktīvu nepiemēro elektroniskajiem rēķiniem, kas izdoti to līgumu izpildes rezultātā, kuri ietilpst Direktīvas 2009/81/EK darbības jomā, ja iepirkums un līguma izpilde ir pasludināta par slepenu vai uz tiem attiecinā īpašus drošības pasākumus saskaņā ar dalībvalsti spēkā esošiem normatīvajiem un administratīvajiem aktiem un ar noteikumu, ka attiecīgā dalībvalsts ir noteikusi, ka tās attiecīgās būtiskās intereses nevar nodrošināt ar mazāk ierobežojošiem pasākumiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “elektroniskais rēķins” ir rēķins, kas ir izsniegts, nosūtīts un saņemts strukturētā elektroniskā formātā, kurš ļauj to automātiski un elektroniski apstrādāt;
- 2) “elektroniskā rēķina pamatelementi” ir elektroniskajā rēķinā ietverts būtiskas informācijas kopums, kas ir vajadzīgs, lai dotu iespēju īstenot sadarbību pārrobežu mērogā, tostarp vajadzīgā informācija nolūkā nodrošināt atbilstību tiesību aktiem;
- 3) “semantiskais datu modelis” ir strukturēts un loģiski savstarpēji saistīts terminu un to nozīmju kopums, kas nosaka elektroniskā rēķina pamatelementus;

- 4) "sintakse" ir mašīnlasāmā valoda vai dialekts, kas izmantots, lai aprakstītu elektroniskajā rēķinā ietvertos datu elementus;
- 5) "sintakšu savienojumi" ir norādes par to, kā elektroniskā rēķina semantisko datu modeli varētu realizēt dažādās sintaksēs;
- 6) "līgumslēdzējas iestādes" ir līgumslēdzējas iestādes, kā definēts Direktīvas 2009/81/EK 1. panta 17. punktā, Direktīvas 2014/23/ES 6. panta 1. punktā un Direktīvas 2014/24/ES 2. panta 1. punkta 1. apakšpunktā un;
- 7) "centrālās pārvaldes iestāžu padotībā esošas līgumslēdzējas iestādes" ir centrālās pārvaldes iestāžu padotībā esošas līgumslēdzējas iestādes, kā definēts Direktīvas 2014/24/ES 2. panta 1. punkta 3. apakšpunktā;
- 8) "centralizēto iepirkumu struktūra" ir centralizēto iepirkumu struktūra, kā definēts Direktīvas 2014/24/ES 2. panta 1. punkta 16. apakšpunktā;
- 9) "līgumslēdzēji" ir līgumslēdzēji, kā definēts Direktīvas 2009/81/EK 1. panta 17. punktā, Direktīvas 2014/23/ES 7. panta 1. un 2. punktā un Direktīvas 2014/25/ES 4. panta 1. punktā;
- 10) "starptautisks standarts" ir starptautisks standarts, kā definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- 11) "Eiropas standarts" ir Eiropas standarts, kā definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

3. pants

Eiropas standarta izveide

1. Komisija pieprasa, lai attiecīgā Eiropas standartizācijas organizācija izstrādā Eiropas standartu elektroniskā rēķina pamatelementu semantiskajam datu modelim ("Eiropas elektronisko rēķinu standarts").

Komisija pieprasa, lai Eiropas elektronisko rēķinu standarts atbilstu vismaz šādiem kritērijiem:

- tas ir tehnoloģiski neitrāls,
- tas ir savietojams ar attiecīgiem starptautiskiem elektronisko rēķinu standartiem,
- ir ņemta vērā vajadzība ievērot personas datu aizsardzību saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK, integrētās datu aizsardzības pieeju ("*data protection by design*"), kā arī samērīguma un datu apjoma samazināšanas principus un ierobežojuma principu attiecībā uz datu izmantošanas mērķi,
- ir ievērota konsekvence ar attiecīgajiem noteikumiem Direktīvā 2006/112/EK,
- tas dod iespēju ieviest lietderīgas, ērti lietojamas, pielāgojamas un rentablas elektronisko rēķinu sistēmas,
- tas ņem vērā mazo un vidējo uzņēmumu, kā arī centrālās pārvaldes iestāžu padotībā esošo iestāžu un līgumslēdzēju īpašās vajadzības,
- ir piemērots izmantošanai tirdzniecības darījumos starp uzņēmumiem.

Komisija pieprasa, lai attiecīgā Eiropas standartizācijas organizācija sniedz sarakstu ar ierobežotu skaitu sintakšu, kas atbilst Eiropas elektronisko rēķinu standartam, atbilstīgiem sintakšu savienojumiem un pamatnostādnēm par nosūtīšanas sadarbību, lai atvieglotu tāda standarta izmantošanu.

Pieprasījumus pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1025/2012 10. panta 1. līdz 5. punktā noteikto procedūru.

Izstrādājot standartu, attiecīgās Eiropas standartizācijas organizācijas pienākumos ietilpst – atbilstīgi 2. punktā noteiktajam termiņam testēt, ka tiešais lietotājs var praktiski pielietot standartu. Komisija saglabā vispārēju atbildību par testēšanu un nodrošina, ka testa veikšanas laikā īpaša uzmanība tiek pievērsta praktiskuma, lietošanas ērtuma un iespējamo īstenošanas izmaksu kritērijiem saskaņā ar 1. punkta otro daļu. Komisija iesniedz ziņojumu par testa rezultātiem Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Ja Eiropas elektronisko rēķinu standarts, kas izstrādāts saskaņā ar 1. punktā minēto lūgumu, atbilst minētajā punktā ietvertajām prasībām un ja testēšanas fāze saskaņā ar 1. punkta piekto daļu ir pabeigta, Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē atsauci uz standartu kopā ar ierobežotu sintakšu sarakstu, kas izstrādātas saskaņā ar 1. punktā minēto pieprasījumu. Minēto publicēšanu pabeidz līdz 2017. gada 27. maijam.

4. pants

Oficiāli iebildumi pret Eiropas standartu

1. Ja kāda no dalībvalstīm vai Eiropas Parlaments uzskata, ka Eiropas elektronisko rēķinu standarts un sintakšu saraksts pilnībā neatbilst 3. panta 1. punktā izklāstītajām prasībām, tas informē par to Komisiju, sniedzot detalizētus paskaidrojumus, un Komisija pieņem lēmumu:

- a) publicēt, nepublicēt vai ierobežoti publicēt atsaucē uz attiecīgo Eiropas elektronisko rēķinu standartu un uz sintakšu sarakstu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
- b) saglabāt, ierobežoti saglabāt vai anulēt atsaucē uz attiecīgo Eiropas elektronisko rēķinu standartu un uz sintakšu sarakstu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Komisija savā tīmekļa vietnē publicē informāciju par Eiropas elektronisko rēķinu standartu un par sintakšu sarakstu, par ko pieņemts 1. punktā minētais lēmums.

3. Komisija informē par 1. punktā minēto lēmumu attiecīgo Eiropas standartizācijas organizāciju un vajadzības gadījumā pieprasa tai pārstrādāt Eiropas elektronisko rēķinu standartu vai attiecīgo sintakšu sarakstu.

4. Šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētos lēmumus pieņem saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. pants

Eiropas standarta un sintakšu saraksta uzturēšana un turpmāka attīstīšana

1. Lai ņemtu vērā tehnoloģiju attīstību un lai nodrošinātu pilnīgu un pastāvīgu elektronisko rēķinu sadarbību publiskā iepirkumā, Komisija var:

- a) atjaunināt vai pārskatīt Eiropas elektronisko rēķinu standartu;
- b) atjaunināt vai pārskatīt Komisijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēto sintakšu sarakstu.

2. Ja Komisija pieņem lēmumu veikt 1. punkta a) apakšpunktā minēto darbību, tā iesniedz pieprasījumu attiecīgajai Eiropas standartizācijas organizācijai. Minēto pieprasījumu izdara saskaņā ar 3. panta 1. punktā minēto procedūru, nepiemērojot tur minētos termiņus.

3. Jebkuram atjauninājumam vai pārskatīšanai, ko veic saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, piemēro 4. pantu.

4. Ja Komisija pieņem lēmumu veikt 1. punkta b) apakšpunktā minēto darbību, tā to dara vai nu saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 10. panta 2. punktā, vai arī iesniedz pieprasījumu attiecīgajai Eiropas standartizācijas organizācijai. Šo pieprasījumu izdara saskaņā ar 3. panta 1. punktā minēto procedūru, nepiemērojot tur minētos termiņus.

6. pants

Elektroniskā rēķina pamatelementi

Elektroniskā rēķina pamatelementi *inter alia* ir:

- a) procesa un rēķina identifikatori;
- b) rēķina periods;
- c) informācija par pārdevēju;
- d) informācija par pircēju;
- e) informācija par naudas saņēmēju;
- f) informācija par pārdevēja pārstāvi nodokļu jautājumos;

- g) līguma atsauce;
- h) ziņas par piegādi;
- i) norādījumi par maksājumu;
- j) informācija par atlaidi vai maksām;
- k) informācija par rēķina pozīciju;
- l) rēķina kopsumma;
- m) detalizēta informācija par PVN.

7. pants

Elektronisko rēķinu saņemšana un apstrāde

Dalībvalstis nodrošina, ka līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji pieņem un apstrādā elektroniskos rēķinus, kas atbilst Eiropas elektronisko rēķinu standartam, uz kuru atsauce ir publicēta saskaņā ar 3. panta 2. punktu, un jebkurai no sintaksēm saskaņā ar 3. panta 2. punktu publicētajā sarakstā.

8. pants

Datu aizsardzība

1. Šī direktīva neskar piemērojamus Savienības un valstu tiesību aktus datu aizsardzības jomā.
2. Ievērojot jebkurus pretējus Savienības vai valsts tiesību aktu noteikumus un neskarot atbrīvojumus un ierobežojumus, kas noteikti Direktīvas 95/46/EK 13. pantā, elektronisko rēķinu apstrādes mērķiem iegūtus personas datus atļauts izmantot vienīgi minētajiem mērķiem vai ar tiem savienojamiem mērķiem.
3. Neskarot atbrīvojumus un ierobežojumus, kas noteikti Direktīvas 95/46/EK 13. pantā, dalībvalstis nodrošina, ka saistībā ar elektroniskajiem rēķiniem iegūto personas datu publicēšana pārredzamības un grāmatvedības nolūkos norisinās saskaņā ar tādas publicēšanas mērķi, un ievērojot privātuma aizsardzības principu.

9. pants

Elektronisko rēķinu izmantošana PVN nolūkos

Šī direktīva neskar Direktīvas 2006/112/EK noteikumus.

10. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

11. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais 2018. gada 27. novembrī pieņem, publicē un piemēro normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis vēlākais 18 mēnešus pēc Eiropas elektronisko rēķinu standarta atsauces publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* pieņem, publicē un piemēro noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 7. pantā ietvertu pienākumu pieņemt un apstrādāt elektroniskos rēķinus.

Attiecībā uz savām centrālās pārvaldes iestāžu padotībā esošām līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem dalībvalstis var atlikt pirmajā daļā minēto piemērošanu vēlākais 30 mēnešus pēc Eiropas elektronisko rēķinu standarta atsauces publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Pēc tam, kad ir publicēta atsauce uz Eiropas elektronisko rēķinu standartu, Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē galīgo datumu, kad jāstājas spēkā pirmajā daļā minētajiem pasākumiem.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

12. pants

Pārskatīšana

Komisija pārskata šīs direktīvas ietekmi uz iekšējo tirgu un elektronisko rēķinu ieviešanu publiskā iepirkuma procedūrās un iesniedz ziņojumu par to Eiropas Parlamentam un Padomei trijos gados pēc maksimālā atlikšanas termiņa, kurš 11. panta 2. punkta otrajā daļā noteikts centrālās pārvaldes iestāžu padotībā esošām iestādēm. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno ietekmes novērtējumu attiecībā uz turpmāku pasākumu nepieciešamību.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2014. gada 16. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
Priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS